

עמ"ת 9151/11/14 - שאדי אבו רמילה, עבד אלחאפז זבלח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 9151-11-14 אבו רמילה (עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כרמי מוסק

העוררים
1. שאדי אבו רמילה (עציר)
2. עבד אלחאפז זבלח (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים, בתיק מ"ת 47993-10-14 (כב' השופט י' מינטקביץ'), מיום 2.2.14, לפיה הורה בית משפט השלום כי העוררים יעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

2. בכתב האישום שהוגש נטען, כי ביום 20.10.14, בשעה 18:00 לערך, ברח' סוואנה בשכונת א-טור בירושלים, החלה התפרעות במהלכה יידו צעירים אבנים באופן מאסיבי לעבר שוטרים שהיו במקום. באותן נסיבות יידו העוררים מספר אבנים לעבר השוטרים שהיו במקום ועורר 2 היה רעול פנים באותה עת.

3. בהמשך למתואר לעיל, כאשר הבחינו העוררים בשוטרים ששמן נחום אלעד ג'ומעה ותומר רוזנפלד דולקים אחריהם, נמלטו מהמקום. לפיכך נטען, כי העוררים השתתפו בהתקהלות אסורה שמטרתה הפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, וכן ניסו לתקוף שוטרים. לעוררים מיוחסות עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות.

4. בית משפט השלום בחן את חומר הראיות שהוצג לפניו באופן מפורט וקבע כי קיימות ראיות לכאורה למפורט בכתב האישום. בית המשפט התייחס בדבריו להודעתו ולדוח הפעולה של השוטר רוזנפלד, מהם עולה כי השוטר הבחין במספר מתפרעים שיידו אבנים לעבר הכוח שבו היה וכן לעברו אבנים. השוטר הבחין בשני צעירים מיידים אבנים לעברו והחל לרדוף אחריהם. לדבריו, הוא רדף אחריהם עד שהגיעו לבית דירות, וראה אותם נכנסים לדירה בקומה העליונה, והוא המתין מספר שניות עד להגעת שוטרים נוספים במקום ואז נכנס לדירה וזיהה את שני המשיבים שהם במקום צופים בטלוויזיה. שני העוררים התנשפו בכבדות כאשר העורר 2 ישב על מחצלת תפילה בה השתמש קודם לכן כדי לכסות את פניו, כך לדברי השוטר.

5. עוד קיים בחומר הראיות דוח פעולה של השוטר נחום ג'ומעה המייחס דברים דומים לעורר 1. לדברי השוטר ג'ומעה, הוא עצר בסלון הבית את העורר 1, הבחין באבק על ידיו ועל ידי העורר 2 וכן הריח ריח של בצל כאשר שימוש בבצל נועד להתמודד עם הגז המדמיע. גם השוטר ג'ומעה ציין כי שני העוררים התנשפו.
6. גרסת העוררים הייתה שלא השתתפו בהתפרעות, אלא בילו מספר שעות קודם לכן יחד וראו טלוויזיה בסלון הבית. יחד עם זאת, בית המשפט בחן גרסאות העוררים וקבע שנפלו סתירות מסוימות בגרסאותיהם, כאשר העורר 1 טען שהעורר 2 זפזף בין ערוצי הטלוויזיה השונים והתכנית האחרונה בה צפו הייתה בנושא הדיאטה. לעומתו טען עורר 2 כי צפו יחד בסרט אימה או בסרט פעולה. בית המשפט בחן גם את יתר דבריהם ומצא סתירות נוספות.
7. בית המשפט הדגיש, כי השוטרים מסרו גרסה מפורשת לפיה ראו את העוררים נכנסים לדירה בקומה העליונה.
8. בפני בית המשפט העלו העוררים טענה, לפיה לא יתכן שהשוטרים שמרו על קשר עין רציף עמם בשל תוואי השטח ועקב העובדה שבשעה 18:00 הייתה חשיכה. בית המשפט לא קיבל טיעון זה והבהיר כי מועד האירוע היה לפני כניסת שעות החורף ובשעה 18:00 עדיין היה אור שאפשר לראות בבידור דמויות.
9. עוד העיר בית המשפט כי הוצג לפניו סרטון וידאו כדי לבסס את טענות העוררים, אולם בית המשפט קבע שהסרטון אינו תומך בטענות אלו.
10. לפיכך סבר בית המשפט, כי די בחומר החקירה שלפניו כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת העוררים במיוחס להם.
11. גם לפניי חזר בא כוח העוררים על טענותיו ביחס לחומר הראיות והדגיש שהיה מדובר בשעה 18:00 וכי נעשה צילום מטעם העוררים של השטח המדובר בשעה זו. בא כוח העוררים סבור כי לא ניתן להבחין באופן ברור או בכלל במתרחש באותה סמטה, כאשר מדובר במדרגות ופנייה שמאלה עם שער ברזל, כאשר מעל השער קיים גג, כלומר, חלק מהמדרגות החיצוניות סגור ולא ניתן לראות מה קורה שם. ברור, שלא ניתן היה לשמור על קשר עין רצוף במקום כפי שטענו השוטרים. עוד הצביע על סתירות בין עדות שני השוטרים, כאשר שוטר אחד אמר שאחד העוררים היה רעול פנים, וזאת בניגוד לדברי השוטר השני. הוסיף בא כוח העוררים וטען, שלא יתכן שהשוטרים המתינו רק שניות ספורות לכוח הנוסף שכן זמן כה קצר לא היה מאפשר זמן לעוררים להיכנס לדירה, להתיישב בסלון ולצפות בטלוויזיה. כאשר לדברי העוררים ביחס למה שצפו בטלוויזיה טען בא כוח העוררים שהדברים אינם עומדים בסתירה, ולראיה הגיש תדפיס תכניות ששודרו באותה עת. עוד טען כי לא יתכן שאחד העוררים הצליח לכסות את פניו באמצעות שטיח תפילה קטן וגם עובדה זו פוגעת בראיות.
12. חזרתי ובחנתי את חומר הראיות, לרבות הסרטונים. לטעמי, כפי שקבע בית משפט השלום, בשלב זה יש לקבוע שקיימות ראיות לכאורה למיוחס לעוררים בכתב האישום.

13. עיקר טענותיו של בא כוח העוררים מתייחס למידת האמון שניתן לייחס לשוטרים ולמהימנותם. בשלב זה דבריהם אינם נסתרים בחומר הראיות, וגם אם לטעמו של בא כוח העוררים עולות תהיות מסוימות, הרי עניין זה יתברר במהלך המשפט בתיק העיקרי ובוודאי שאין זה המקום עתה לבחון דברים אלה.

14. באשר למסוכנות הנשקפת מהעוררים, אין חולק שאלה השתתפו באירוע התפרעות, אירוע מסוכן, ועולה השאלה האם במצב דברים זה, לאור ההתפרעויות והפרעות הסדר המתמשכות בירושלים ניתן ליתן אמון בעוררים ולבחון חלופת מעצר.

15. בית משפט השלום סבר כי במצב זה אין מקום להפנות את העוררים לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר, אם כי לטעמו בימים כתיקונם היה מקום לעשות זאת. בית המשפט קבע, כי מדובר בעת האחרונה בעבירות נפוצות ואין מנוס מהקשחת המעצרים בעניינים אלה. בהקשר לכך הפנה בית המשפט להחלטות בהן נעצרו קטינים עד לתום ההליכים, חרף קבלת תסקיר מעצר חיובי.

16. עוד הוסיף בית המשפט, כי הוצעה לפניו חלופת מעצר בית בעיר ירושלים, בקרבת מקום האירוע אך לטעמו של בית המשפט אין החלופה ראויה ואינה יכולה לאיין את מסוכנות העוררים.

17. בעניין זה מקובלת עלי עמדתו של בית משפט השלום. יש לזכור כי מדובר בעוררים שאינם קטינים ואכן חלופת המעצר שהוצעה בתוככי ירושלים, בקרבת האזורים בהם מתרחשות ההתפרעויות והפרות הסדר, אינה יכולה להוות חלופת מעצר ראויה.

18. אוסיף ואומר, כי לאור המסכנות הנשקפת מהעוררים ולאור גילם, בהיותם בגירים, אינני סבור שהיה מקום להפנותם לתסקיר מעצר, זאת נוכח המצב השורר בעיר ירושלים, דהיינו הפרות הסדר הקשות, אינו מאפשר בשלב זה לשקול חלופת מעצר.

19. לאור כל האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, בנוכחות העוררים וב"כ כוחם וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט